

ZPRÁVIČKY

DOBROUČSKÉ FARNOSTI

ÚNOR 2026

č. 6

ČTĚTE UVNITŘ:

- Program na Velikonoce
- Jaký byl rok 2025?
- Rybova mše vánoční v Dobrouči
- Dobroučští Orlové slaví úspěchy
- Být dobrovolníkem je cool...
- Fotoromán z vánoční mše sv.
- O jaké dotace jsme požádali?
- Rozhovor s Jitkou Šolcovou
- Jak funguje Rytmika?
- Pohádka o mrzutém duchovi

SLOVO FARÁŘE

Úvodník Pavla Mistra

BIBILICKÁ TRIA

DALŠÍ LETOŠNÍ AKTIVITY

2

CO NÁS ČEKÁ

Křížové cesty, svátost smíření
Postní duchovní obnova
Program na půst a Velikonoce
Přednášky v D-centru

4

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Jaký byl rok 2025?

S The Chosen blíž k Ježíši

Kurzy Alfa

Moje cesta ke křtu

Rybova Česká mše vánoční

Silvestrovský běh na Strážný

Dobroučští běžci zahájí sezonu

Být dobrovolníkem je prostě cool

Fotoromán z dětské vánoční mše

6

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Přehled žádostí o dotace

Osvětlení kostela v Dolní Dobrouči

V plánu letošních oprav presbytář

14

ROZHOVOR

S JITKOU ŠOLCOVOU

16

NAŠI DOBROVOLNÍCI

Tentokrát Rytmika

18

HISTORICKÉ OKÉNKO

Dějiny kostela a farnosti DD 6

Když se srdce ztiší

Obnovený kříž v Horní Dobrouči

KOUTEK PRO VTIPY

20

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA DĚTSKÉ OKÉNKO

Pohádka o mrzutém duchovi

22

Úvodník – postní doba 2026

Milé sestry a bratři, milí farníci, znovu jsme na počátku svato-postní doby, která nás trochu nebaví se svými omezeními, ale zároveň je pro nás velkou šancí a výzvou.

Možná jste si toho také všimli, že dnešní svět si ukládá různé „půsty“. Někdy jim říkáme Sušej únor, leden bez živočišných produktů, měsíc bez cukru, digitální detox, měsíc bez nákupů. Lidé se rozhodují vzdát se něčeho, co je pro ně běžné – ať už je to alkohol, sladkosti, nebo čas strávený online. Lidé intuitivně cítí, že něco v jejich životě není v rovnováze. Potřebují omezení, aby získali svobodu. Potřebují čas ticha, pauzu od

konzumu a zbytečných impulzů. Pokud nám podobné omezení pomůže ke zdraví těla i ducha, klidně se můžeme inspirovat.

Každopádně je potřeba přijmout svatopostní dobu jako šanci k tomu, abychom byli dobří a ještě lepší. Žijeme v míru a jsme za to Pánu Bohu dost vděční? Jsme také dostatečně solidární s těmi, kteří se nacházejí v těžkostech a nemají to štěstí, aby se měli tak dobře jako my?

Papež František nám v encyklice Laudato si' připomíná, že „všechno je propojeno“. Naše víra se netýká jen kostela a ne-dělní bohoslužby. Dotýká se toho, jak mluvíme doma, jak zacházíme s věcmi, jak se chováme

k přírodě, jak myslíme na chudé a osamělé. Obrácení srdce se vždy projeví konkrétně.

Postní doba nás vede ke kříži. A kříž je školou lásky, která se dává. Když se učíme něco si odříci, nejde o ztrátu – jde o prostor, který vytváříme pro Boha a pro druhé. Každé malé rozhodnutí pro dobro má smysl. Každý krok směrem k větší ohleduplnosti je znamením naděje.

Přeji nám všem, aby letošní postní doba nebyla jen obdobím v kalendáři, ale skutečnou cestou proměny. Ať se naše srdce stanou citlivějšími, naše vztahy hlubšími a naše víra živější.

Kéž nás Pán vede a posiluje na této cestě.

Pavel Mistr, farář

Biblická tria

Nejen během postní doby vám nabízíme setkávání v rámci biblických trií. Zájemci si sami vytvoří skupinky po třech. Na každý týden je připraven konkrétní biblický text k rozjímání. Tento text, nad kterým se ve skupinkách budete zamýšlet, se zároveň bude číst při nedělní mši svaté.

PRŮBĚH SETKÁNÍ (1 hodina)

1) Úvodní čas (13 min.)

Rozdělení rolí: animátor, časoměřič, modlitebník (1 min.)

- Uvítání a příjem: každý řekne, jak se cítí (2 min. na každého = 6 min.).
- Modlitba chvály, četba příslušného evangelia a ticho (6 min.).

2) Čas sdílení a aktivního naslouchání (33 min)

Vyberte si (viz níže) materiál

s Biblickou tematikou a nechejte oslovit své životy, sdíleným Božím slovem

- Pozorování: 1 min. ticha + 3 min. každý (10 min.)
- Porozumění: 1 min. ticha + 4 min. každý (13 min.)
- Aktualizace: 1 min. ticha + 3 min. každý (10 min.)

3) Oceňující sdílení (7 min.)

- Chvilka ticha (1 min.)
- Každý sdílí, co ho oslovilo ve sdíleních ostatních, co objevil, co přijal, 2 min. na každého.

4) Přímluvná modlitba (3 min.)

vychází ze sdíleného.

5) Závěrečný čas – dekluze (4 min.)

- Každý řekne, s čím odchází (1 min. na každého = 3 min. celkově).
- Připomenutí příštího setkání (1 min.).

TEXTY:

1. Pokušení na poušti (Mt 4,1–11)
2. Proměnění Páně (Mt 17,1–9)
3. Samaritánka (Jan 4,5–42)
4. Uzdravení slepého od narození (Jan 9,1–41)
5. Vzkříšení Lazara (Jan 11,1–45)

OTÁZKY NA ZAMYŠLENÍ:

1. Co mi text říká o Bohu, o Ježíši?
2. Co mi říká o lidech, kteří v textu vystupují?
3. Jak tento text osvětluje můj život nebo současnou životní situaci? (Co si odnesu do příštího dne?)

DALŠÍ LETOŠNÍ AKTIVITY

Plánované koncerty na rok 2026

NEDĚLE 12. ČERVENCE 2026

Koncert skupiny GOOD WORK na farní zahradě

PÁTEK 14. SRPNA 2026

Koncert MEKI TRIBUTE na farní zahradě

NEDĚLE 20. PROSINCE 2026

Koncert Pavla Helana, Sonjašnyku a smyčcového kvarteta v kostele sv. Mikuláše v DD

Prázdniny 2026

5.–11. ČERVENCE 2026

Prázdniny s malým oslíkem na Vranicích

4.–18. ČERVENCE 2026

Letní dětský tábor na Zdobnici

Akce Světélka, z. s., v rámci farnosti v roce 2026

NEDĚLE 15. BŘEZNA 2026, 15.00

Putování krajinou – Cesta desatera v Lukavici

ČTVRTEK 25. ČERVNA 2026

Buřtování na Lanšperku – zakončení školního roku s dětmi z náboženství

SRDEČNĚ ZVEME NA
VÝLET SE SVĚTÉLKEM
JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU
TELČ - POLNÁ
PÁTEK 8. KVĚTNA 2026

5.45 ODJEZD Z DOLNÍ DOBROUČE
CCA 21.00 NÁVRAT

CENA 890 Kč

(V CENĚ BUS, PROHLÍDKA KOSTELA
V JAROMĚŘICÍCH A POLNÉ, OBĚD V RESTAURACI
V TELČI, OBČERSTVENÍ V POLNÉ)

DĚTI (6-15 LET) 640 Kč

HLASETE SE U RADKY BLAJDOVÉ (775 391 600)

S PODPOROU PARDUBICKÉHO KRAJE

Křížové cesty

DOLNÍ DOBROUČ:

pátek 20. 2. 17.30 Jiří a Blanka Floderovi
neděle 22. 2. 17.00 Videoklipová v D-centru
pátek 27. 2. 17.30 Kotelníci
neděle 1. 3. 17.00 Modlitby otců
pátek 6. 3. 17.30 Jan a Jarka Maříkovi
neděle 8. 3. 17.00 Agapáci
pátek 13. 3. 17.30 Orlové
neděle 15. 3. 17.00 Mariánská družina
pátek 20. 3. 17.30 Jana a Vlastimil Mlynářovi
neděle 22. 3. 17.00 Alfáci
pátek 27. 3. 17.30 Kateřina a Libor Matějčkoví
neděle 29. 3. 15.00 Křížová cesta rodin v přírodě
pátek 3. 4. 15.00 P. Pavel Mistr – u Horákovy kaple

HNÁTNICE:

Křížové cesty se budou konat každou postní středu v 16.30 (kromě 4. 3., kdy proběhne adorace) a každou postní neděli v 10.30. Na Velký pátek 3. 4. bude křížová cesta v 15.00.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST DOLNÍ DOBROUČ
ZVE NA POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU NA TÉMA:

NÁSTRAHY POKUŠENÍ JAK BOJOVAT A VÍTĚZIT?

DOLNÍ DOBROUČ – 7. 3. 2026

07.30-08.15 – Příležitost ke sv. smíření v kostele sv. Mikuláše
08.15-08.50 – mše sv. v kostele sv. Mikuláše
08.50-09.15 – přesun do D-centra, malé občerstvení
09.15-10.00 – 1. přednáška
10.15-10.45 – řízená adorace v kostele sv. Mikuláše
11.00-12.00 – 2. přednáška
12.00-12.30 – Anděl Páně + dotazy
12.30 – oběd pro zájemce (nutno objednat: 775 391 600)

Na setkání se těší P. Petr Soukal
Farář z Ústí nad Orlicí

Svátost smíření před Velikonocemi

DOLNÍ DOBROUČ:

po 2.3., 16.30–18.00 P. Jan Lukeš
so 7.3., 07.30–08.15 P. Petr Soukal,
P. Pavel Mistr
pá 13.3., 18.30–19.30 P. Pavel Mistr
so 14.3., 08.00–09.00 P. Pavel
Mistr (24 hodin pro Pána)
pá 27.3. 18.30–19.30 P. Vít Horák,
P. Pavel Mistr (Nikodémova noc)
po 30.3., 16.30–18.00 P. Vít Horák,
P. Pavel Mistr

HNÁTNICE:

ne 22.3., 10.30–11.00 P. Pavel Mistr
st 25.3., 16.00–16.30 a 17.00–17.30
P. Pavel Mistr

HORNÍ DOBROUČ:

ne 15.3., 07.15–07.45 P. Pavel M.

OSTROV:

ne 22.3., 07.15–07.45 P. Pavel M.

24 hodin pro Pána

V rámci postní aktivity bude v kostele sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči od pátku 13. března vystavena po dobu 24 hodin Nejsvětější svátost.

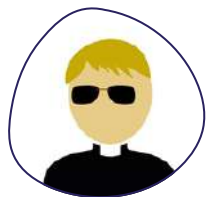
Začínat bude v 18.00 mší svatou. Svátost smíření bude v pátek od 18.30 do 19.30 a v sobotu od 8.00 do 9.00. Kostel bude k adoraci otevřen po celou noc i během soboty 14. března až do 18.00, kdy bude adorace zakončena svátostným požehnáním.

P. Petr Soukal

je knězem
Královéhradecké
diecéze. Od roku
2017 působil jako
farní vikář v Havlíčkově Brodě.

Vystudoval teologii na Papežské lateránské univerzitě a na Papežské gregoriánské univerzitě, kde se věnoval nauce o prvotním hříchu a pádu člověka.

Spolupracuje na projektech **Liturgie.cz**, přednáší na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy, má na YouTube kanál Don Pietro a od září roku 2025 je farářem v Ústí nad Orlicí.

Postní neděle

NEDELE 22. ÚNORA 2026

1. NEDELE POSTNÍ – přijetí

kandidátů křtu a katechumenátu

07.45 mše sv. v kostele v Ostrově

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDELE 1. BŘEZNA 2026

2. NEDELE POSTNÍ

07.45 mše sv. v kostele v HD

09.00 rytmická mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDELE 8. BŘEZNA 2026

3. NEDELE POSTNÍ – 1. skrutinium

07.45 mše sv. v kostele v Ostrově

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDELE 15. BŘEZNA 2026

4. NEDELE POSTNÍ – 2. skrutinium

07.45 mše sv. v kostele v HD

09.00 rytmická mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kapli na Lanšperku

NEDELE 22. BŘEZNA 2026

5. NEDELE POSTNÍ – 3. skrutinium

07.45 mše sv. v kostele v Ostrově

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDELE 29. BŘEZNA 2026

KVĚTNÁ NEDELE – pašije

07.15 mše sv. v kostele v HD

08.30 žehnání ratolestí u sochy sv. Václava v DD

09.00 mše sv. v kostele v DD

Velikonoční bohoslužby

ČTVRTEK 2. DUBNA 2026

ZELENÝ ČTVRTEK

18.00 mše sv. v kostele v DD

19.00–20.00 bdění v Getsemanské zahradě v kostele v DD

PÁTEK 3. DUBNA 2026

VELKÝ PÁTEK

07.30 modlitba ranních chval a četby v kostele v DD

15.00 křížová cesta u Horákovy kaple

18.00 Velkopáteční obřady

v kostele v DD

od 20.00 celonoční bdění u Božího hrobu v kostele v DD

SOBOTA 4. DUBNA 2026

BÍLÁ SOBOTA – křest dospělých

07.30 modlitba ranních chval

a četby, obřad Effata pro

kandidáty křtu v kostele v DD

20.00 velikonoční vigilie v kostele v DD s následným agapé v D-centru

NEDELE 5. DUBNA 2026

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

08.45 mše sv. v kostele v Ostrově

10.00 mše sv. v kostele v DD

11.30 mše sv. v kostele v Hnátnici

PONDĚLÍ 6. DUBNA 2026

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

08.00 mše sv. v kostele v DD

09.00 mše sv. v kostele v HD

Přednášky v D-centru

ÚTERÝ 24. ÚNORA 2026, 18.00

Po stopách misijních cest sv.

Pavla v Řecku

Markéta a Jiří Jakubcovi

PONDĚLÍ 2. BŘEZNA 2026, 19.00

Svatojakubská poutní cesta po České republice – cesta Želená čtyři ženy středního věku

STŘEDA 4. BŘEZNA 2026, 18.30

Všechny cesty vedou do Říma

Andrea Kolomá

PÁTEK 20. BŘEZNA, 19.00

Beseda s novinářem Markem

Wollnerem o knize "Reportér na odstřel" a "Toulky s tátou"

Vstup na přednášky dobrovolný, bude využit na akustické úpravy stropu v D-centru.

Jaký byl rok 2025?

Na začátku roku proběhla opět Tříkrálová sbírka, při níž se na území obcí spadajících do naší farnosti vybralo celkem 218.707 Kč. Loňský rok byl rokem jubilejním, kdy se nejen v Římě otevřely svaté brány. Naše farnost se proto už od **ledna** začala připravovat na návštěvu Říma v rámci České národní pouti, a to formou pravidelných setkání na téma „Poutníci naděje aneb příprava na slavení jubilea 2025 v Římě“. Až do března nás čekalo devět setkání, během nichž jsme si představili hlavní památky Říma. Znovu jsme si také mohli poslechnout vyprávění skupinky žen, které se každoročně vydávají na jednu trasu Svatojakubské poutní cesty v České republice – tentokrát jejich trasa vedla z Opavy do Mikulova.

V **únoru** jsme pozvali dobrovolníky naší farnosti na společnou večeři, tentokrát v italském stylu, do „Cantiny da Santino na Frascati“, kde ochutnali italskou porchettu, prošli „bránou dobrovolníků“ a své znalosti o farnosti si mohli ověřit ve velkém farním kvízu. Tradičně nechyběla Valentýnská sobota na téma „Role v manželství“ se svědectvím Filipa a Barbory Wormových. Cestovatele mohla zaujmout přednáška Tři týdny v Japonsku a zároveň se začala připravovat skupinka katechumenů, kteří na první neděli postní vstoupili do katechumenátu.

POUTNÍCI V ŘÍMĚ PŘED KOLOSEEM

Na svátek sv. Anežky české jsme si promítli záznam divadelního představení Perla přemyslovské koruny z roku 2017 v podání místních ochotníků. V **březnu** se v D-centru uskutečnil seminář o bezdrátové elektroinstalaci EATON na téma, jak snížit náklady na domácnost, a zároveň se začala připravovat regulace topení v D-centru. Využili jsme také nabídky naší diecéze a představili aktivity naší farnosti v rámci pastoračního veletrhu v Hradci Králové. Další cestovatelské přednášky nás zavedly na jih Španělska do Andalusie a do kanadského Yukonu. Zdeněk Skalický nás pozval na svůj druhý autorský koncert. Na konci března se skupinka 33 farníků společně vydala do Říma na Českou národní pouť.

V **dubnu** se uskutečnila adorace 24 hodin pro Pána, tentokrát spojená s postní duchovní obnovou na téma Pašijový příběh, který nám přiblížil P. Vojtěch Brož. Společně s Velikonocemi jsme také oslavili 60. narozeniny našeho faráře Pavla Mistra.

V **květnu** jsme s dětmi vyrazili na víkend do diecézního centra života mládeže na Vesmír a každou květnovou neděli se u Horákovy kaple konaly májové pobožnosti. Na farní jubilejní pouť jsme se vydali do Sloupu, dále na slavnosti města do Mikulova a pouť jsme zakončili ve vinném sklepě v Popicích. Také Noc kostelů byla inspirována jubilejním rokem – nejen pro děti byla připravena hra, která kromě obvyklých stanovišť zavedla poutníky i do připravené „kaple papeže Františka“. Součástí programu byl také koncert studentů konzervatoře, zdobení svatých bran či návštěva jubilejní zmrzlinárny v D-centru. Noc kostelů se tentokrát konala také v Ostrově a bylo dokončeno předání hřbitova a hřbitovní kaple obci Dolní Dobrouč.

V **červnu** jsme společně s P. Filipem Duškem, dobroučským rodákem, oslavili jeho kněžské jubileum – 10 let kněžství. V předvečer Slavnosti Seslání Ducha Svatého se konal Svato-dušní večer chval a školní rok jsme s dětmi zakončili tajným výletem do zmrzlinového království. Zároveň byla dokončena třetí etapa obnovy fasády kostela sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči.

Na začátku **července** se na Vranicích u Nových Hradů konaly jubilejní – již desáté – Prázdniny s malým oslíkem, letos na téma „Řím na dosah“. Na Zdobnici proběhl pod hlavičkou Světélka, z. s., letní dětský tábor s táborovou hrou inspirovanou

románem Alexandra Dumase Černý tulipán. Na farní zahradě se uskutečnil koncert skupiny Malina Brothers, doplněný nabídkou občerstvení v malinovém stylu. Na pozvání přátel z partnerské obce Marco se skupinka z naší farnosti vydala do Itálie, kde jsme v Marcu v rámci gastronomického festivalu představili českou kuchyni a kulturu.

V **srpnu** bylo dokončeno restaurování vitráží v kostele sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči a na konci měsíce se konalo tradiční ukončení prázdnin, tentokrát spojené s promítáním a vyprávěním Elišky Mlynářové o jejím ročním pobytu na Tchaj-wanu.

V **září** se v naší farnosti rozběhly Kurzy Alfa, a to jak pro dospělé, tak pro teenagery. V rámci dožinek nás navštívila skupinka potomků dobroučských emigrantů do USA a farní den byl doplněn koncertem skupiny Love Song Orchestra na farní zahradě. Ve spolupráci s obcí se nám podařilo uspořádat také přednášku MUDr. Jana Pirka z pražského IKEM na téma Operace srdce.

V **říjnu** navštívil naši farnost indický misionář, který nyní působí v naší diecézi, a přiblížil nám projekt královéhradecké charity Adopce na dálku. Velkému zájmu posluchačů se těšil také koncert svatoignácké scholy Rytmig.

Poslední týden v **listopadu** jsme se opět připojili k iniciativě Červená středa a nasvítili průčelí kostela v Dolní Dobrouči červenými světly; k akci se

připojila také Hnátnice. Před první adventní nedělí jsme na obecních adventních trzích prezentovali veřejnou sbírku a v kostelech v Ostrově a Horní Dobrouči se konaly adventní koncerty, na nichž vystoupil Smyčcový orchestr bývalých žáků ZUŠ Česká Třebová. V Horní Dobrouči byl zároveň pozhánán zrestaurovaný kříž před kostelem.

V **prosinci** se uskutečnila adventní duchovní obnova s biblistou P. Angelem Scaranem. V hnátnickém kostele proběhl adventní koncert sboru Fénix a na dětské rorátní mši sv. nás navštívil kněz z Argentiny. Při předvánočním koncertu byla v Dolní Dobrouči po delší době uvedena Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby v podání smíšených pěveckých sborů a hudebníků z okolí. Poslední den v roce jsme se připojili k běhu (výstupu) na Strážný, který pořádala místní jednota Orla, a při silvestrovské mši sv. jsme poděkovali za uplynulý rok.

Radka Blajdová

KONCERT MALINA BROTHERS NA FARNÍ ZAHRADĚ

Svátosti přijaté v naší farnosti

V loňském roce byly v naší farnosti **pokřtěny** celkem tři děti: Jáchym Petr Gabris, Judita Anna Langerová a Ondřej Osladil.

Svátost **manželství** v naší farnosti uzavřely čtyři páry: Josef Voda a Kristýna Jirušková, Vojtěch Macoun a Lucie Kapounová, Jakub Šimek a Jitka Matyášová a Petr Bartáček a Marie Gabrisová.

Celkem jsme se **rozloučili** s devíti farníky, a to s Jarmilou Kunovou, Janem Kubičkem, Bohumilem Moravcem, Karlem Kulhavým, Ludmilou Pecháčkovou, Karlem Motyčkou, Evou Matějčkovou, Janem Mikulou a Boženou Machalovou.

SOUČÁSTÍ KAŽDÉHO SETKÁNÍ JE SPOLEČNÉ OBČERSTVENÍ, NÁSLEDNĚ ZHLÉDNUTÍ VYBRANÉHO DÍLU A DISKUZE NAD PŘIPRAVENÝMI OTÁZKAMI, KTERÉ POMÁHAJÍ LÉPE POCHOPIŤ DANÉ TÉMA. NECHYBÍ ANI HRA ČI JINÁ AKTIVITA A NA ZÁVĚR TAKÉ KOMENTÁŘ P. LIBORA VŠETULY, DOSTUPNÝ V KLUBOVÉ ZÓNĚ TV NOE.

S The Chosen blíž k Ježíši

Na podzimní Kurzy Alfa pro teenagery jsme v lednu navázali další sérií setkávání – tentokrát formou The Chosen Clubu. Mnozí jistě znají oblíbený seriál The Chosen (Vyvolení), který citlivě a velmi lidsky přibližuje život Ježíše a jeho učedníků v jejich každodennosti, slabostech i radostech. Nabízí nový pohled na evangelijní příběhy a pomáhá vnímat Ježíše jako toho, kdo vstupuje do konkrétních lidských životů. Právě proto jsme se rozhodli tento seriál nabídnout také naší mládeži.

Skupinka se schází ve čtvrtek od 17.45 na faře v Dolní Dobrouči (pokud není v ohláškách uvedeno jinak). Setkání jsou otevřená mladší generaci od 2. stupně ZŠ, takže se lze kdykoliv připojit.

Radka Blajdová

Kurzy Alfa aneb na cestě víry nejsme sami

Na první adventní neděli loňského roku se uskutečnilo závěrečné setkání kurzů Alfa, kterých se tentokrát zúčastnilo jedenáct hostů a dalších sedm lidí bylo zapojeno v organizačním týmu. Někteří z hostů byli sice pravidelnými účastníky bohoslužeb, většinu však tvořili lidé, kteří si teprve hledají cestu k církvi – ať už nově, nebo po delší době. Kurz tentokrát probíhal v komornější atmosféře a jako základ byla využita filmová série. V dotaznících, jež účastníci vyplňovali, uváděli jako hlavní důvody své účasti touhu rozšířit si obzory, sdílet víru nebo diskutovat o otázkách smyslu života. Přínosem kurzu bylo dle loňských účastníků především potvrzení, že člověk na svůj život není sám a že též ostatní hledají

svou cestu víry. Právě kurzy Alfa tak nabízejí prostor pro společný růst ve víře.

V menších skupinkách tradičně patřilo k nejdůležitějším momentům celého večera sdílení. Přestože z něj mívá většina účastníků zpočátku obavy, je velmi povzbudivé slyšet zkušenosti a pohledy ostatních. Na závěr připojujeme vzkaz Alfa týmu od jedné z účastnic: „Velmi

děkuji za vřelý přístup ke každému účastníkovi. Cítila jsem se přijata, aniž bych byla k čemukoli tlačena.“

Jako organizátoři máme velkou radost z toho, že z kurzu vznikla menší skupinka lidí, kteří se chtějí ve svém duchovním životě posunout ještě o krůček dál a postupně se začali připravovat na přijetí svátostí.

Radka Blajdová

Moje cesta ke křtu

Ahoj, jmenuji se Lucie Skalická, je mi 30 let a už skoro 10 let bydlím se svým manželem Janem Skalickým a nyní už i se dvěma dětmi – Nikolkou (6 let) a Nelinkou (4 roky) v Dolní Dobrouči. Nikdy jsem o Bohu moc nevěděla, ale právě manželova rodina mě přivedla na cestu víry.

Celoroční příprava pro mě byla časem hledání, otázek i objevování. Postupně jsem začala víru chápat nejen rozumem, ale i srdcem. Naučila jsem se víc důvěřovat Bohu a uvědomila jsem si, že na všechno nemusím být sama. Posunulo mě to k větší otevřenosti, pokoře a vnitřnímu klidu. Došlo mi, že víra není jen

o pravidlech, ale především o vztahu.

Za svou kmotru jsem si vybrala Honzovu maminku, Mirku Skalickou, protože vím, že se na ni můžu vždy spolehnout. Je pro mě oporou a věřím, že mi bude vždy ochotná pomoci, poradit a mnohé věci mi trpělivě vysvětlit.

Lucie Skalická

S radostí, s plesáním... Rybova Česká mše vánoční v Dobrouči

Jako patří stromeček, kapr a Narodil se Kristus Pán k Vánocům, tak pro nás tam patří i Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby „Hej, mistře!“, kterou jsme oba zpívali poprvé z kostelních kůrů už téměř před 60 lety.

Koncertně to pak bylo s Campanulou. Spoluúčinkovala v Letohradě s tamními zpěváky v prosinci 1986 a v následujícím roce i v Dolní Dobrouči v sále Na Rychtě. Tehdy dirigoval pan Bohumír Strnad z Králík. V roce 1989 účinkovalo toto seskupení s Rybovou mší v divadle v Žamberku a v Letohradě, kde kromě několika biblických písní od Antonína Dvořáka zpíval basová sóla pan Eduard Haken, sólista pražského Národního divadla.

Od tohoto roku pravidelně Campanula vypomáhala s Rybovkou

zdejšímu chrámovému sboru, který téměř každoročně tuto mši zpíval o půlnočních až do roku 2001. Potom už ji chrámový sbor z repertoáru vyřadil, pak ji ještě zazpíval o půlnoční 2008. Koncertně byla provedena odpoledne v kostele v Hnátnici a večer v Dolní Dobrouči 14. 12. 2008 pod vedením Josefa Kněžka. To se ještě zopakovalo v obou kostelích v r. 2016, ale tyto koncerty řídila paní Miluše Barvínková.

Už na jaře 2020 jsme se opět domluvili na provedení Rybovy mše v Dobrouči, ale zasáhl do toho covid a z této akce sešlo. Jinak ale Campanula prakticky každé Vánoce účinkovala (někdy až 5x) na Rybovkách v různých koutech okresu i mimo (např. ve Vysokém Mýtě, v Litomyšli, v Bystrém u Poličky).

Když svou činnost sbor po 40 letech v r. 2023 ukončil, jeho členové byli dál zváni na tradiční Tříkrálový koncert do Ústí n. O. A tak se zrodil nápad, že by bylo fajn, kdyby zazněla po 9 letech Rybovka zase v Dobrouči. Tentokrát se k Familia Cantorum z Letohradu a už bývalé Campanule připojil i nový místní sbor Fénix, orchestr opět zajistila Miluška Barvínková, sólisté byli vybráni z vlastních řad.

A tak se podařilo, že se 21. 12. 2025 sešlo v plném kostele sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči téměř 70 účinkujících, kteří se zřekli nároku na odměnu a cestovné. Za vstupenky bylo zajištěno jejich pohoštění a zbylých 16.100 Kč bylo věnováno na fasádu kostela.

Jarka a Honza Maříkovi

Silvestrovský běh na Strážný

Oslavy konce roku mívají mnoho podob. Orlové, běžci a příznivci pohybu se každoročně na Silvestra, tentokrát již v pořadí potřinácté, vydali na vrchol Strážného, nejvyšší bod okolí Dolní Dobrouče. Cílem tohoto rekreačně-kondičního běhu však není nějaký zvláštní sportovní výkon, spíše se jedná o možnost stylově uzavřít běžeckou sezónu a popřát si na kótě 584 m. n. m. vše dobré do nového roku. Oficiální start byl v 10 h. dopoledne od Malovy lípy. Celé akci dodal tu správnou atmosféru všudypřítomný sníh a občas vykukující sluníčko, nádhera! Tento ročník na vrchol Strážného vyběhlo, vystoupalo a vyšplhalo celkem 26 účastníků. Největší uznání však patří běžcům, kteří bez ohledu na teploměr, sílu větru, sněžení, led a další nástrahy tratě, vyběhnou a zdolají nemalé převýšení. Mimochodem, obdivuhodné je také to, že věkový rozdíl mezi nejmladším a nejstarším běžcem byl více než

NA VRCHOLU STRÁŽNÉHO

50 roků. Na vrcholu Strážného se ale běžci nezastaví dlouho. Trochu vydýchat, poté slavnostní přípitek, tentokrát i s požehnaním Otce Pavla, popřát si vše dobré do nadcházejícího nového roku a pak rychle dolů, dokud tělo nevychladne. My ostatní, neběžící, si můžeme v klidu vše dopovídat, dopít zbytky přípitku a ostatní donesené pochutiny a vydat se nazpět. Dolů se nám jde tak nějak veseleji a zlehka. Přemýšlím proč? Nejspíš to bude tím, že v této nadmořské výšce už bývá řidší vzduch a pomáhá nám gravitace... Tak dá-li Bůh, opět za rok, přátelé.

Petr Špinler, Orel Dolní Dobrouč

Dobroučští běžci zahájili sezónu medailově

Druhou lednovou sobotu byl zimním silničním závodem v Moutnici zahájen nový ročník Orelské běžecké ligy. Jednota Orla Dolní Dobrouč měla na startu silné zastoupení – celkem 13 běžců, kteří jsou zároveň členy naší farnosti – a vedla si opravdu skvěle.

Naši závodníci vybojovali hned několik medailových umístění.

V kategorii junioři na trati 2 000 m zvítězil Šimon Matějček v čase 6:01, třetí místo obsadil Antonín Šolc s časem 6:59. Mezi mladšími žáky na 800 m vybojoval druhé místo Jan Kalousek s časem 3:00. Velkým úspěchem bylo také prvenství ve štafetě, o které se zasloužil tým ve složení Šimon Matějček, Antonín Šolc a Pavel Dušek. Ocenění si odnesl i Pavel

Mistr jako jediný účastník kněžské kategorie.

Všem závodníkům srdečně gratulujeme. Poděkování a obdiv patří zejména ženám za odvahu postavit se na start a doběhnout do cíle i v mrazivém lednovém počasí. Děkujeme za výbornou reprezentaci dobroučské jednoty i celé naší farnosti!

Radka Blajdová a Petr Špinler

Být dobrovolníkem je prostě cool...

Každý rok se snažíme připravit pro naše dobrovolníky nejen slavnostní večeri, ale i zajímavý doprovodný program. Letos jsme se odklonili od tradičního italského tématu a vzhledem k 250. výročí založení USA jsme setkání pojali v americkém duchu.

Využili jsme také kontaktu s paní Anne Subart, která žije v Denveru a loni v září navštívila Dolní Dobrouč, odkud pocházejí její prarodiče. Společně jsme natočili rozhovor, ve kterém nás „zve“ na návštěvu do Denveru – dokonce přímo do typického amerického McDonaldu..

Vytiskli jsme tedy palubní lístky

DO SLUŽEB NAŠÍ FARNOSTI JE ZAPOJENO VÍCE NEŽ 80 DOBROVOLNÍKŮ, KTEŘÍ VĚNUJÍ MNOHO HODIN NEZIŠTNÉ PRÁCE VE PROSPĚCH FARNOSTI. O TO VÍCE NÁS TĚŠÍ, ŽE JE ALESPŮJ JEDNOU ROČNĚ MŮŽEME POZVAT DO D-CENTRA NA SPOLEČNOU VEČEŘI SPOJENOU SE ZÁBAVNÝM PROGRAMEM JAKO MALÉ PODĚKOVÁNÍ ZA JEJICH NASAZENÍ. LETOS NAŠE POZVÁNÍ PŘIJALO 60 Z NICH.

a zajistili letový personál i pilota. Odstartovali jsme a když jsme po letu plném turbulencí do Denveru úspěšně „doletěli“, v „McDonaldu“ na nás již čekaly hamburgery a hranolky...

Protože tentokrát nebyl součástí programu kvíz, i když se na něj někteří poctivě chystali, nabízíme vám možnost odpovědět na soutěžní otázky nyní. Své odpovědi můžete do 21. 3. vhodit do krabičky, kam se vybírají příspěvky za Zprávičky. Odpovědi zjistíte po zhlédnutí rozhovoru s paní Annou, který je dostupný ve fotogalerii na webu farnosti a také na našem facebooku.

1. Kde žije a pracuje nejmladší syn paní Anny?
2. Komu fandí paní Anna na olympiádě?
3. V jakém federálním státě USA se usídlil její pradědeček?
4. Která slova řekla paní Anna ve videu v češtině?

A krásnou odměnou pro nás jsou slova jednoho z dobrovolníků: „Už jsem s tím dobrovolničením chtěl skončit, ale tuto akci si nemůžu nechat ujít...“
Radka Blajdová

NATÁČENÍ ROZHOVORU S ANNOU SUBART DO DENVERU

O BEZPEČNOST A POHODLÍ CESTUJÍCÍCH SE STARAL PAN KAPITÁN A NAŠE LETUŠKY A STEVARDI

OBLÍBENÉ BYLO TAKÉ FOTO S KAPITÁNEM V NAŠEM FOTOKOUTKU

Fotoromán z dětské vánoční bohoslužby s Rytmikou

Připravila Radka Blajdová
Foto Martin Rýnar a Radka Blajdová

Bim bam,
bim bam.

A co my
ti, nuzní,
dáme...

Rychle, rychle,
už to bude
začínat!

...písně
zazpíváme...

Dali mi sólo a
dost se mi to
povedlo...

Můžeme ho trochu
upravit: "Jak se do
nebe volá, tak se
z nebe a Betléma
ozývá".

Doufám, že to
nebude moc
rozmazaný???

Jestlipak znáte
příslóvi:
"Jak se do lesa
volá, tak se
z lesa ozývá"?

Znáte tu
písničku:
Z Betléma se
ozývá?

Radost někdy
nelze zcela
vyjádřit
slovly...

Teď by to
ještě chtělo
získat nějaké
hudebníky.

Ať zahraje
Běťka na
bubinek!

Tak to jsem
tedy zvědavá.

To jako fakt,
kluci a
tanec???

Mohlo by se
třeba
zatančit...

Fakt dobrý...

Děláš si
randu?

Ty na něco
hraješ,
Jonáši?

Co všechno
tam je za
hudební
nástroje?

Na co bych se zase mohl zeptat... 😊

Františku, nepokaž si to!

Ať zahraje Anežka na klarinet!

Jaké další nástroje hrají v Rytmice?

Prosim, prosim, ať zahraje Klárka na kytaru!

Nemusel být brácha zas tak aktivní...

Co si to ten Pavel na nás zase vymyslel???

To to trvalo, konečně došla řada i na nás...

A to opravdu máme zpívat pro celý kostel???

To se nám ta Rytmika hezky rozrostla!

Jaké divné světlo shůry na zem slétlo...

Nám narodil se Pán...

A dneska máme speciální pokřik...

Nevím, jak Lída, ale já už docela jo!

Tak už máte pořádnou radost?

To jsem fakt zvědavá, co to zase bude...

Budeme ještě čekat?

Přijdou nebo nepřijdou?

Tondo, nebudeme troškařit, dáme slavnostní požehnání.

Hlavně, aby pan farář stihl mši v Ostrově... Už je tři čtvrtě na pět!

Františku, vydrž!!!

Už se taky těšíš na dárky?

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Okno kostela v Ostrově ozdobené mrazem

Účelové sbírky v roce 2025

Pojištění kostelů a církevních budov	9 596Kč
Na biblický apoštolát	9 290Kč
Svatopetrský haléř	11 670Kč
Na mládež	10 360Kč
Pojištění kostelů a církevních budov	7 240Kč
Na Svatou zemi (Velkopáteční)	1 500Kč
Kněžský seminář a bohoslovci	8 282Kč
Na pronásledované křesťany	6 956Kč
Charita	9 505Kč
Pastorační aktivity v diecézi	8 180Kč
Církevní školství v diecézi	12 901Kč
Papežská misijní díla	8 180Kč
Na podporu katolických médií	12 040Kč
Kněžský seminář a bohoslovci	11 656Kč
CELKEM	127 356Kč

Přehled žádostí o dotace pro rok 2026

Žádosti o dotace podané na obec Dolní Dobrouč

Noc kostelů	12 000Kč
Gastronomický festival v Marcu	25 000Kč
Obnova fasády kostela sv. Mikuláše	150 000Kč

Žádosti o dotace podané na Pardubický kraj

Obnova fasády kostela sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči	DD	250 000Kč
Podpora činnosti fundraisera	DD	50 000Kč
Svatomikulášské koncerty	DD	35 000Kč
Vypracování projektové dokumentace na sanaci kostela	Ostrov	100 000Kč
Řešení statiky v kostele sv. Petra a Pavla v Hnátnici	Hnátnice	70 000Kč
Restaurování sochy sv. Jana Nepomuckého v Horní Dobrouči	HD	190 000Kč
Hudební světélkování	Světélko zs	25 000Kč
Putování s malým oslíkem	Světélko zs	50 000Kč

Dále plánujeme požádat Pardubický kraj o podporu na cestu do Marca na gastronomický festival. V souvislosti s opravami kostela sv. Mikuláše v DD chceme podat žádost o příspěvek z Fondu solidarity Královéhradeckého biskupství a dle aktuálních možností také využít Program podpory památek Ministerstva kultury ČR prostřednictvím ORP.

Osvětlení kostela v Dolní Dobrouči ke konci roku 2025

Málokdo si všimne postupných změn v osvětlení našeho kostela v Dolní Dobrouči. Pokud se svítí tam, kde potřebujeme vidět, je to jen technická samozřejmost. A je to tak určitě dobře. Je ale dobré také vědět, že nám tyto změny generují nezanedbatelné úspory. Generální rekonstrukce elektroinstalace proběhla za pana faráře Nouzy pod pečlivým vedením zkušeného a obětavého elektrikáře Jendy Pecháčka někdy v roce 1978. Většina svítidel, instalovaných v kostele, byla osazena žárovkami o příkonu 60-200 W. Hlavní reflektory s halogenovými žárovkami měly příkon 1000 W. Z těch úplně původních svítidel v kostele zůstaly jen lustry, všechna ostatní svítidla musela být nahrazena. K další obměně svítidel dochází průběžně zhruba od roku 2008, kdy se začaly objevovat halogenové a později i LED zdroje.

V totalitních letech byl velmi omezený výběr ve všem, i ve svítidlech. Např. malé reflektory

Elektrické osvětlení kostela v roce 1945 s 200 W žárovkami u bočních oltářů, v presbytáři a u Božího hrobu jsem objevil až v prodejně foto-kino v Hradci Králové. Od výrobce byly původně určeny pro ruční přisvětlování při fotografování. Se zajištěním osmi hlavních reflektorů 1000 W pro osvětlení lavic nám zase velmi pomohla paní Růženka Kristlová, která pracovala v Elektroodbytu v Pardubicích. Nedostatkové byly i žárovky do těchto reflektorů, které měly navíc velmi omezenou životnost. Pro opravu nejvytíženějšího svítidla nad varhanami jsme tak museli vytáhnout těžké,

šestimetrové štafle na kůr třeba i několikrát do roka.

Nechci příliš zatěžovat technickými informacemi, ale většinu z nás asi zaujme porovnání potřebného příkonu pro osvětlení kostela a provozních nákladů, s tím spojených. Například svítidla v presbytáři měla do roku 2008 celkový instalovaný příkon 2.000 W, nyní pouhých 550 W. Pro osvětlení dvou bočních oltářů bylo původně potřeba celkem 400 W, později 100 W a od prosince 2025 už jen 30 W. Přitom mám dojem, že až teď je to konečně osvětlené dobře.

Instalovaný příkon pro osvětlení kostela v roce 1980 byl 11,54 kW. Nyní je to pouhých 3,79kW, což je třikrát méně. Vzhledem k tomu, že 2 velké reflektory pro osvětlení stropu už se prakticky vůbec nepoužívají, je obvykle potřeba při mši příkon 1,2-1,7 kW, což je cca 7,7 krát méně.

Pokud nyní potřebujeme jen cca 13% elektřiny na svícení oproti roku 1980, znamená to úsporu možná několika desítek tisíc Kč ročně. Ušetřené peníze tak mohou být účelně využity např. pro potřebné dokončení nové fasády kostela.

Jiří Skalický

V plánu letošních oprav presbytář

Zatímco změn v osvětlení kostela, o kterých píše Jirka Skalický, si všimne málokdo, tak obnova fasády je viditelná na první pohled a každému. A i v letošním roce máme v plánu zase trochu pokročit, a to na východní straně kostela, chcete-li presbytářem. Cena je 865 tis. Kč a chceme využít dotace obce, Pardubického kraje, Královéhradeckého biskupství a Ministerstva kultury ČR (pokud po schválení státního rozpočtu bude dotační program vyhlášen). Konkrétní výši dotací zatím neznáme, ale předpokládáme, že by mohly činit zhruba polovinu nákladů a zbytek

Obnova fasády kostela sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči letos pokračuje na východní straně u presbytáře a postupně se připravuje na své blížíci se 200. výročí.

budeme financovat z veřejné sbírky. Na tomto místě chci upřímně poděkovat všem, kteří podporují opravu fasády prostřednictvím finančním darů či jinými způsoby.

Při letošních pracích bychom rádi instalovali i vnější ochranné síť před oběma vitrážemi (sv. Anna a sv. Josef), které prošly v loňském roce restaurováním. Zde zatím nemáme finální technické řešení ani finanční rozpočet.

Věřím, že s pomocí mnoha dárců a dobrodinců letos uděláme další krok k „novému kabátu“ kostela sv. Mikuláše před jeho blížícími se 200letými narozeninami.

Vlastimil Mlynář

ROZHOVOR S JITKOU ŠOLCOVOU

JITKA ŠOLCOVÁ / 48 let

Studium: střední zdravotnická škola ve Svitavách

Zaměstnání: dermatologická sestra na kožní ambulanci a fototerapii v Jablonném nad Orlicí

Rodina: manžel Pavel, pět dětí (Vojta, Anežka, Veronika, Antonín a Markéta)

Práce pro farnost: vedoucí scholy Rytmika, hudba na kurzech Alfa, koordinátorka skupinky Modlitby matek

„tvůři/ jsi mě v /já/ně mé matky“ (srov. Ž/ 139,13)

Odkud pocházíš? Můžeš říct něco o své rodině?

Pocházím z Dolní Dobrouče a moji rodinu tu celkem každý zná. Mám starší sestru Janu, která nyní žije v Milovicích u Prahy.

Můžeš trochu představit svoje zaměstnání? Kde jsi pracovala a čím jsi chtěla být jako malá?

Již od malička jsem chtěla být zdravotní sestrou. První zaměstnání jsem měla na očním oddělení ve fakultní nemocnici v Hradci Králové, kde jsem pracovala tři roky. Další tři roky jsem pracovala v hradeckém očním sanatoriu HOS a vždy se jednalo o práci na operačním lůžkovém oddělení. Když jsem se vdala, vrátila jsem se zpět do Dobrouče a po čtyřech letech jsem asi tři roky jezdila jako domácí ošetřovatelka s Charitou. Moc mě to bavilo, ale bylo to hodně náročné. Takže nyní pracuji v Jablonném nad Orlicí jako dermatologická sestra na kožní ambulanci. Mám na starosti i fototerapii, která dobře působí na hojení kožních nemocí. Takže vlastně léčím lidi světlem.

Tvůj hlas je jistě dar od Boha. Nechtěla ses hudbou i živit?

Sice mi můj učitel nabízel jít studovat na konzervatoř příčnou flétnu, ale já jsem věděla, že ne, je to moc veliká dřina. A tak obdivuji svoji dceru Anežku, že do toho šla. Muzika mi vždy zůstala jako koníček a jsem ráda, že se jí můžu věnovat pro radost.

Na jaké nástroje tedy vlastně hraješ?

Hraji na příčnou flétnu, dále na zobcové flétny – sopraninovou, sopránovou, altovou a tenorovou a mám také panovu flétnu. Trochu hraji na kytaru a klavír.

V jakých scholách, hudebních skupinách nebo sborech jsi působila?

Když mi bylo přibližně deset let, zpívala jsem v Dobrouči v chrámovém sboru, který vedla moje maminka. Po jedné duchovních cvičeních ve Slatiňanech jsem dostala od Pavla Rouska nabídku připojit se k diecézní kapele Cvrčci. Spolu se mnou se z Dobrouče zapojili také moje sestra Jana, Káťa (dnes Rýznarová) a Filip Mikyska. V roce 1995 jsme hráli na letním diecézním setkání mládeže na Vesmíru, kde nás oslovil tehdejší bohoslovec Jiří Šlégr a pozval mě

i moji sestru k natáčení do Radia Proglas. Nakonec jsme společně natočili celou kazetu a vznikla hudební skupina ŠalMíJá. Její název vychází z hebrejského výrazu „Můj pokoj je Pán“ a zároveň je složen z počátečních písmen jmen členů skupiny: Šlégr, Maříkovi a Jandejsek. Se skupinou Cvrčci jsme se v roce 2007 zúčastnili také evropského setkání mládeže v italském Loretu, kde jsme hráli pro Čechy.

V době, kdy jsem bydlela v Hradci Králové, jsem se zapojila do hradecké scholy mládeže, kterou vedl Vojta Šustek, bývalý člen skupiny Učedníci. Po návratu do Dobrouče jsem pak začala pravidelně zpívat se sborem Campanula a se scholou při různých církevních slavnostech.

Jaký je tvůj největší hudební zážitek?

Bylo to v roce 1997, když jsem zpívala spolu s hradeckou a olomouckou scholou na setkání s papežem Janem Pavlem II. v Hradci Králové žalm. Při slovech „Sešli svého Ducha Hospodine a obnovíš tvář země...“ mám vždy pocit, že opět na tváři cítím vlhý vítr, který tenkrát foukal a mám v srdci nepopsatelnou radost... Je to můj srdeční žalm. 😊

Jaké máš kromě hudby další koníčky a co tě baví?

Hudba je určitě na prvním místě. Dále ráda pracuji na zahrádce a věnuji se ručním pracím, chodila jsem i na keramiku a háčkovala. Ráda fotím, připravuji fotoknihy a fotky používám do prezentací písniček. Mám ráda přírodu, ale bohužel daleko nedojdu...

Jak a kdy začal tvůj život z víry?

Pokřtěna jsem byla už v dětství a postupně jsem si hledala vlastní cestu víry. Nepamatuji si na žádný výrazný zlom – víra je pro mě spíš tichou, ale stálou jistotou a oporou v životě. V náročných obdobích se sice hledání Boha prohlubuje, ale člověk se znovu a znovu ujišťuje, že Pán Bůh ho neopouští a je mu nablízku.

Kdo tě na cestě víry nejvíce ovlivnil?

V období dospívání mě výrazně ovlivnila diecézní setkání mládeže, na která jsme jezdili – zejména tím, že jsme se jich účastnili aktivně. Když se člověk zapojí do života církve, je to velké dobrodružství. Důležitou roli pro mě sehrálo také působení ve skupině ŠalMiJá s Jirkou Šlégrem, který mě přivedl k oblíbené žalmů.

Další zásadní zkušeností pro mě byla komunita Chemin Neuf. Nejprve jsme se s manželem zúčastnili týdenního setkání pro manžele Kána a poté jsme pokračovali ve formaci Bratrství tři roky. Bylo to období intenzivního vnitřního hledání vlastního místa v církvi, které nás postupně přivedlo ke službě ve farnosti.

Máš oblíbený citát nebo pasáž v Písmu sv. a nějakého oblíbeného světce?

Ze světců je mi velmi blízká Matka Tereza. Už jako dítě jsem toužila odejít na misie a věnovat se péči o chudé a nemocné. Kvůli jazykové bariéře jsem si však

postupně uvědomila, že tato cesta pro mě není tím, k čemu mě Bůh volá, a proto jsem se rozhodla alespoň pro službu ve zdravotnictví. Pokřtěná jsem jako Ludmila a mými bířmovacími patronkami jsou svatá Anežka Česká a svatá Zdislava, které se rovněž věnovaly péči o nemocné. Z Bible mám nejraději žalmy, které pro mě představují modlitbu. Kdykoli narazím na slova žalmu „Utvořil jsi mě v lůně mé matky“ (srov. Žl 139,13), vnímám je jako hluboké ujištění, že Bůh o mně ví, že mu nic není skryto a že se mnou počítal od počátku.

Která duchovní knížka nebo film tě oslovily?

Velmi mě oslovila kniha Chatrč od Paula Younga, kterou jsem četla v době nemoci – natolik silně, že jsem se od ní nedokázala odtrhnout. Z filmové tvorby máme rádi seriál The Chosen (Vyvolení), který představuje Ježíšovy učedníky v historickém kontextu, ukazuje jejich charakter i vnitřní zápasy. Připomíná mi to společenství lidí ve farnosti – často velmi rozdílných, kteří by se za jiných okolností možná nikdy nepotkali, ale spojuje je jedno jméno: Ježíš. I texty evangelia ke mně díky tomu začaly promlouvat novým způsobem. Dotýkají se uzdravujících témat a mohou člověku pomoci nahlížet vlastní život Ježíšovým pohledem.

Co ti udělalo v poslední době radost?

Když hrajeme s Rytmikou, často si v duchu říkám: „Pane Bože, jestli chceš, abychom hráli, tak to nějak zaříd“, a pokaždé mám velkou radost, když se to podaří. Zároveň mi to znovu připomíná, že se mám učit větší důvěře. Radost mi přinášejí i moje děti, těšíme se na svatbu v rodině a mám radost z toho, že Anežka se vydala na hudební cestu a rozvíjí dar, který od Boha dostala. Radost nacházím i v obyčejných chvílích: při východech a západech slunce, když se ráno cestou do práce rozhlížím po krajině nad Petrovicemi, když se třpytí sníh nebo když si povídám s druhými. To jsou okamžiky, kdy cítím vnitřní spokojenost.

Jakou budoucnost vidíš pro naši farnost?

Věřím, že pokud budeme hledat to, co nás spojuje, a budeme se ptát, co každý z nás může do společenství přinést – jaký dar jsme dostali a jak jím můžeme obohatit druhé, může i malá farnost žít a růst. Důležité je vidět v druhých to dobré, pomáhat si navzájem a přijímat se takoví, jací jsme. Je to náročná výzva, ale stojí za to, aby farnost mohla skutečně žít a aby nám v ní bylo dobře. Od doby, kdy se postavilo Děčko, vnímám farnost jako jednu velkou rodinu.

Připravila Radka Blajdová

S RODINOU PŘI BÍŘMOVÁNÍ ČTYŘ DĚTÍ V ROCE 2023

NAŠI DOBROVOLNÍCI

NA FOTO ZLEVA: ELIŠKA MLYNÁŘOVÁ, MAGDALÉNA RÝZNAROVÁ, MARIKA MIKYSKOVÁ, ALŽBĚTA RÝZNAROVÁ, JIŘÍ SKALICKÝ, KATEŘINA RÝZNAROVÁ, JITKA ŠOLCOVÁ, MARKÉTA ŠOLCOVÁ, KLÁRA MIKYSKOVÁ, MONIKA BEDNÁŘOVÁ, ANDREA MIKYSKOVÁ, ANDREA JAKUBCOVÁ, DAMIÁN VRBA, ANEŽKA ŠOLCOVÁ, KRISTÝNA KAPOUNOVÁ, TEREZIE JAKUBCOVÁ, VERONIKA ŠOLCOVÁ, LENKA KAPOUNOVÁ, MARKÉTA KOVÁŘOVÁ, VOJTA ŠOLC, KLÁRA VRBOVÁ, PAVEL ŠOLC A TOMÁŠ SKALICKÝ

Každou druhou neděli během školního roku doprovází dětské nedělní mše svaté schola Rytmika. Kdo za ní stojí a co její fungování obnáší, jsme se zeptali současné vedoucí Rytmiky **Jitky Šolcové**.

Můžeš krátce představit historii dobroučské Rytmiky?

Dobroučská Rytmika vznikla v roce 1970 a u jejího zrodu stáli Vladislav Vávra, Jiří Matyáš a Zdeněk Skalický. Velmi brzy se rozrostla až na čtyřicet zpěváků. Její činnost však trvala jen dva a půl roku – pod tlakem tehdejšího komunistického režimu byla nucena skončit (více Zprávičky 3). Znovu se Rytmika sešla v zimě roku 1990 a jejího vedení se na přibližně dvacet let ujal Jiří Skalický – Pepša. Já Rytmiku vedu zhruba patnáct a půl roku.

18

Kdy ses k Rytmice přidala ty a kdy jsi převzala její vedení?

Do Rytmiky jsem začala chodit po jejím obnovení v 90. letech. V roce 2011, kdy Pepša už nechtěl ve vedení pokračovat, jsem věděla, že do Rytmiky chodí spousta šikovných dětí, které krásně zpívaly. Mamka mi tehdy nabídla pomoc, pokud se vedení ujmu – měla jsem totiž čtyři malé děti. V té době vedla nejmenší děti Marie Skalická z Lanšperka, která s nimi nacvičovala písně na přijímání. My jsme na kůru doprovázeli zbytek mše. Tyto děti pak přirozeně chtěly přejít do „velké“ Rytmiky a bylo důležité, aby měly kam.

Je Rytmika dětskou scholou?

Nevnímám ji vyloženě jako dětskou scholu. Přejí si, aby byla společenstvím lidí, kteří chtějí

zpěvem sloužit Bohu. Snažím se vybírat písně tak, aby šlo o chvály, které odpovídají liturgickým textům, a aby děti už odmala chápaly smysl liturgie. Bohužel nejvíce členů Rytmiky odchází právě v období puberty – přitom by to mělo být naopak období, kdy jim hudba může pomoci dozrát a porozumět tomu, co zpívají a hrají.

Co obnáší být členem Rytmiky, jak často se scházíte? A co obnáší role vedoucího?

Scházíme se každý pátek během školního roku a také vždy půl hodiny přede mší svatou, kdy hrajeme. Tento čas je důležitý pro rozezpívání hlasů, naladění nástrojů i pro vnitřní přípravu na slavení mše. Setkání se snažíme začínat společnou modlitbou a prosíme o pomoc Ducha Svatého.

Moje role vedoucí obnáší také hodně příprav. Po mši je potřeba rozřadit a založit noty podle nástrojů, poté vybírám písně na další neděli. K tomu si čtu liturgická čtení a doufám, že skrze hudbu může Bůh oslovit i ostatní. Připravuji noty, sestavuji seznamy písní – a tento koloběh se opakuje každých čtrnáct dní. Časově tato příprava vyjde zhruba na tři hodiny práce.

Kolik má Rytmika členů?

Počet členů se v posledních letech snížil. Dříve nás bývalo až

kolem třiceti, dnes je to přibližně dvacet, přičemž někteří jsou už spíše externí a zapojují se jen tehdy, když jsou v Dobrouči.

Jaké nástroje jsou v Rytmice v současnosti zastoupeny?

Zní zde dvě kytary, baskytara, banjo, klavír (čtyřručně), zobcové flétny, housle, příčná flétna, djembe (africký buben) a příležitostně také klarinet, saxofon a cajon.

Je Rytmika uzavřená nebo je možné se přidat?

Rozhodně nejsme uzavřená schola. Naopak – pokud někdo umí zpívat, vnímám to jako dar od Boha, který může sloužit druhým. Často sama oslovuji ty, u nichž vidím hudební nadání. Na začátku školního roku také zveme nové členy. Žádný konkurz nemáme – člověk prostě přijde, posadí se mezi ostatní, dostane zpěvník a zpívá. Postupně se přirozeně zapojí a přesune z místa dole v kostele na kůr. Budu moc ráda, když se k nám přidají další noví členové.

Připravila Radka Blajdová

Jak se v Rytmice zapojuješ a co tě na hraní a zpívání v Rytmice baví?

Jitka Šolcová: Rytmika mi dává hluboký smysl – vnímám ji jako způsob modlitby. Chválit Boha má podle mě smysl a vyjádřit to hudbou je pro mě to nejpřirozenější. Jsem ráda, že v Rytmice je se mnou můj muž, který nás celé roky zvučí, chystá aparaturu, stará se o techniku, a přitom zvládá i hru na kytaru, a že je to služba společná...

Eliška Mlynářová: V Rytmice zpívám a mám ji ráda, protože si zde mohu procvičovat hlas a posouvat se ve zpěvu. Páteční zkoušky jsou pro mě příjemným zpestřením týdne.

Marika Mikysková: Hraji na klávesy a zkouším improvizaci, tedy doprovod podle akordů, což mě hodně posunulo. Také zpívám a jsem ráda, že máme takové společenství – je nám spolu dobře a je tu veselo. Užíváme si to!

Jiří Skalický: Hraji na basu a v Rytmice působím už od jejího založení v roce 1970. Baví mě, že se tu setkávají lidé, kteří by se jinak možná nikdy nepotkali, a že se můžeme aktivně podílet na bohoslužbě – a to má smysl.

Kateřina Rýznarová: Nejvíc mě baví samotné zpívání a rozvíjení daru, který mám. Mám radost

z toho, že mohu potěšit druhé. A zároveň je to radost i pro mě.

Martin Rýznar: V Rytmice mám za úkol dávat správná čísla písniček na číselník, dále zpívám a občas si zahraji i na bubínek. Největším „vrcholem“ pro mě bylo, když mi byl o Vánocích svěřen triangel. Rytmika je pro mě trochu adrenalin, ale hlavně radost.

Alžběta Rýznarová: Hraji na africký buben djembe a jsem ráda, že nemusím zpívat. Rytmika mě baví, protože si zde můžu „vybít“ svou hyperaktivitu.

Markéta Šolcová: Hraji na housle a zpívám. Těší mě, že mohu zpěvem chválit Boha.

Andrea Jakubcová: V Rytmice zpívám. Mám ráda hudbu a tyto písničky mě oslovují. Důležité je pro mě i naše společenství. Pravidelně se setkáváme na zkouškách a trénujeme svůj hlas. Takže super!

Terezie Jakubcová: V Rytmice už nyní působím spíše příležitostně. Zpívám a podle potřeby hraji také na klávesy. Oslovuje mě především hudba jako způsob chvály – možnost spojit se s Bohem nejen skrze mluvenou modlitbu, ale i zpěvem.

Anežka Šolcová: Hraji na klarinet a zpívám. V Rytmice jsem ráda hlavně kvůli kamarádům.

Kristýna Kapounová: Zpívám a nejvíc mě baví dobrá nálada a pěkné písničky.

Lenka Kapounová: V Rytmice zpívám a při vhodné příležitosti si zahraji i na saxofon. Chodím sem ráda, máme dobrou skupinu.

Klára Vrbová: Na Rytmiku jsem začala chodit s chutí, kde spojím svoji zálibu hraní na kytaru a zpívání s něčím užitečným a prospěšným. Počáteční nadšení se poslední dobou bohužel mění v náročnou páteční „akci“ a je čím dál těžší ji skloubit s ostatními aktivitami a školou.

Pavel Šolc: Starám se o ozvučení, aby nás bylo dobře slyšet, a hraji na kytaru. Baví mě, že zde můžeme být spolu s manželkou a že je to naše společná služba.

Tomáš Skalický: Hraní na banjo mě naplňuje a jsem rád, že se hudbě mohu aktivně věnovat. Vnímám to jako službu Bohu i jako pravidelné setkávání – doma bych se hře na banjo takto systematicky nevěnoval, takže mě Rytmika motivuje dál se hudebně rozvíjet.

HISTORICKÉ OKÉNKO

Dějiny kostela a farnosti Dolní Dobrouč (6)

Farníci z Dobrouče spadají pod Jablonné nad Orlicí

Od roku 1663 spadá farnost Dolní Dobrouč pod duchovní správu katolické fary v Jablonném nad Orlicí. Pro zdejší farníky to byla obtížná cesta do Jablonného, proto nechávali někteří rodiče pokřtít své děti zpočátku v kostele v Ústí nad Orlicí nebo v Čermné. V matrice pokřtěných katolické fary Jablonné nad Orlicí je zapsáno v letech 1663–1670 každý rok kolem 12 narozených dětí z Dolní Dobrouče. Při křtu je zapsáno jméno a příjmení otce a křestní jméno matky i jméno a příjmení kmotra a dvou kmoter nebo naopak. Ve stejném roce 1663 je zde založena společná matrika pro záznamy oddaných a zemřelých. Při sňatku je uvedeno křestní jméno snoubence, či byl a křestní jméno snoubenky a její původ. Při záznamu sňatku jsou uvedeni 3 svědkové a někdy i jmenovitě tzv. družba, družička. Každoročně byly zde oddány dva páry snoubenců z Dolní Dobrouče.

V daném období 1663–1670 je v matrice zemřelých uvedeno každý rok kolem 10 pohřbených. Zemřeli muži jsou zapsáni jménem a příjmením, ženy křestním jménem a jménem a příjmením manžela, u dětí bývá jméno jednoho z rodičů. Zemřeli v Dobrouči byli pohřbíváni na zdejším hřbitově na kopci u starého kostela sv. Mikuláše.

Když se chodilo ke křtům do Čermné

V roce 1670 došlo k další změně. Farnost Dolní Dobrouč byla převedena pod obnovenou katolickou faru v Čermné. Pro obyvatele naší vsi to znamenalo poloviční cestu. Není známo, zdali v té době nebo později byla zřízena cesta nazvaná „Silnice neb cesta, která běží od kostela sv. Mikuláše v Dolní Dobrouči přes pole sedmi gruntů ke kostelu sv. Jiří v Čermné“. Byla to cesta, která se

zachovala dodnes od zdejšího hřbitova kolem vodojemu dále skrz les až k cestě od Lipky ke Kreuzingeově kříži a dále ke kostelu v Čermné. Po té chodili v té době zdejší věřící se svými dětmi ke křtům, na mše svaté a jiné důležité pobožnosti do Čermné. Rovněž i na faru čermenskou, pokud chtěli zařídit nějaké záležitosti náboženského charakteru.

Sklípek – pozůstatek dobroučské fary

V Dolní Dobrouči totiž fara nebyla, zanikla během války 30leté. Stávala kdysi po pravé straně cesty vedoucí od středu obce z obecní silnice ke hřbitovu. Pozůstatkem tehdejší dobroučské fary, zničené během 30leté války, je malý sklípek se zastřešeným přízemím, mezi prvním a druhým domem vpravo při cestě na hřbitov, který se dochoval dodnes.

Náboženské poměry v čermenském farním obvodu po roce 1670

Na čermenském obnovené faře byla v roce 1670 založena společná matrika pro záznamy křtů, sňatků a úmrtí.

Záznamy sňatků tam jsou uvedeny od roku 1670 a údaje narozených a zemřelých tam jsou zachyceny až od roku 1678. V Čermné býval v té době jen malý dřevěný kostel se starou kamennou věží, která zde byla ke kostelu přistavěna již před 120 lety. Po roce 1686 byl starý dřevěný kostel stržen a postaven kostel nový z kamene. Do farního obvodu čermenské fary patřily okolní vesnice: Jakubovice, Verměřovice, Petrovice, Dolní a Horní Dobrouč, Ostrov a Lanšperk. Bývalí kališníci (podobojí) v celém farním obvodu si pomalu ale jistě zvykali na novou věrouku a spolu s katolíky se scházeli na bohoslužbách.

Mariánská hora a poutní tradice

V roce 1680 se připomínají společenství věřících shromažďovaných v Horní Čermné na „Vrších“ (na Mariánské hoře). Tam býval tehdy vysoký kamenný kříž. Odtud se vydávali na pouť do Klášterce nad Orlicí, do Litomyšle a později do Vamberku v Kladsku. Věřící měli v té době stále větší robotní povinnosti. Naštěstí byli chráněni katolickou církví před robotou v zasvěcených dnech, kterých bylo tehdy 5 desítek během roku.

Větší starost měli duchovní čermenské fary s českými bratry. Ti se nechtěli vzdát svého náboženského přesvědčení. I když jejich sbory byly zrušeny a majetek zabaven, zůstali při víře svých rodičů a prarodičů. Vychovávali tajně své děti a vnoučata v česko-bratrské víře. Sdružili se do menších skupin, kde si navzájem důvěřovali. Nestávalo se, že by byli prozrazeni. Scházeli se na různých tajných místech, kde konali pobožnosti. Stále skrývali písemnosti jejich věrouky, ze kterých si četli, mnozí z nich byli znalí písma. V popisované době nebyly ještě zahlazeny následky 30leté války. Osadníci zdejšího kraje obtížně napravovali všechny škody způsobené válkou.

Jaroslav Jansa

Když se srdce ztiší

„Nechcete si prohlédnout náš ústav pro tělesně postižené?“ „Rád, bude mi potěšením.“ Bylo to díky známosti. Jinak bych takovou možnost nejspíš neměl.

Na konci prohlídky padla nenápadná otázka: „Nemáte nějaký zdravotní problém?“ „Trochu mě zlobí srdeční tep. V klidu mám přes sto,“ přiznal jsem. „Na to máme speciální program,“ ožil můj známý.

Zavedl mě k počítači, pohodlně usadil do křesla a připojil elektrody.

„Spustím vám program. Na displeji uvidíte dva potápečce. Ten vlevo se bude pohybovat podle tepu zdravého srdce, druhý podle toho vašeho. Vaším úkolem je, aby se váš potápečec co nejvíce přiblížil normě.“

„A co mám dělat?“ „To vám neprozradím. Na to si musí každý přijít sám. Tep lze ovlivnit myslí, i když se tvrdí opak. Důkazem je i naše speciální metoda, ale chce to cvik a trpělivost.“

Snažil jsem se vypnout všechny okolní podněty a soustředit se jen na svého potápečce. Minuty ubíhaly. Program skončil. Známý povytáhl obočí. „Zkuste to ještě jednou.“

Měl jsem dojem, že ten můj potápečec opravdu zpomaluje. „To není možné,“ reagoval. „Zatím se to nikomu nepovedlo hned napoprvé. Prozradte mi, co jste dělal.“ „Chcete to opravdu vědět? Modlil jsem se.“

Vím, že nešlo o žádný zázrak. A přesto to fungovalo. Nikdy předtím jsem nepřemýšlel o modlitbě v jiném rozměru. Vždy pro mě byla především rozhovorem s Bohem. Až časem jsem si začal uvědomovat, že může mít i „vedlejší účinky“ – ne jako léky negativní, ale naopak dobré a léčivé. V modlitbě je přece obsaženo tolik pozitivního: dobro, láska, důvěra, odevzdání, přátelství...

Že by to byl placebo efekt? Nebo platí Ježíšova slova: „Tvá víra tě uzdravila.“ Může toto i modlitba?

Nevím, jak by to vysvětlila věda. Snad mi tento poznatek pomůže k tomu, abych se rád modlil, když si víc uvědomuji provázanost duše s tělem. Modlitba je lékem pro oboje. Ale hlavně lékem pro můj vztah s Bohem. A na tom mi nejvíce záleží...

Jan Mařík

Obnovený kříž v Horní Dobrouči byl požehnan

Po téměř dvouletém restaurování byl kříž před kostelem sv. Jana Křtitele v Horní Dobrouči na první adventní neděli slavnostně požehnan. Tato radostná událost byla spojena s adventním koncertem Smyčcového orchestru bývalých žáků ZUŠ Česká Třebová, který se v kostele konal.

Kříž přijel požehnat vikář ústecko-

orlického vikariátu P. Adam Grabiec a slavnosti se zúčastnil také starosta Dolní Dobrouče Zdeněk Trkovský. Radostnou atmosféru umocnilo hudební doprovodné vystoupení Heleny Šverclové, která zaspívala a zahrála na kytaru, spolu s dvěma děvčaty.

Radka Blajdová

KOUTEK PRO VTIPTY

Potápeč se chlubí kamarádovi:

„Pod vodou vydržím pět minut bez dechu.“

„To nic není,“ říká kamarád. „Já vydržím bez dechu deset minut.“

„A ty se taky potápíš?“ „Ne. Já čekám, až manželka domluví.“ 😊

Před postní dobou v restauraci: „Už jsem plná, už nemůžu. Můžete mi to zabalit?“ Číšník odpoví: „Paní, to je ale švédský stůl.“

„Mě nezajímá, odkud máte nábytek, zabalte.“

Host ve vinárně si objednává láhev pohanského vína. „Jaké to má být víno? Už dlouhé roky obsluhuji hosty a o takovém víně jsem ještě neslyšel?“ „Vy to nevíte? To je přeci víno nepokřtěné vodou.“

Tříkrálová sbírka opět rekordní...

Tříkrálová sbírka

na území farnosti
Dolní Dobrouč
2026

	vybráno
Dolní Dobrouč	127 413 Kč
Horní Dobrouč	13 847 Kč
Lanšperk	9 970 Kč
Ostrov	31 235 Kč
Hnátnice	38 851 Kč

celkem 221 316 Kč

Pohádka o mrzutém duchovi

Do našeho kostela lidé chodí nejen na mše, ale i na koncerty a zkoušky místního pěveckého sboru. Jen málokdo však ví, že na kostelním kůru žije duch. Ne zlý, ne nebezpečný – jen trochu mrzutý.

Jmenuje se Serafín a kdysi dávno býval varhaníkem. Miloval hudbu, zvláště tu starou, slavnostní, která se nesla kamennými zdmi jako zlaté nitky. A protože měl hudbu rád, zůstal v kostele i po své smrti, aby se staral o varhany, housle, flétny i notové stojany. Společně s ním tam najdeme i Chórínku, Echu a Strunáčka. Všichni se obětavě starají o hudbu, nástroje i noty. Jenom se Serafínem to vůbec nebylo jednoduché. Zavřel se ve vzpomínkách a staré době a vůbec, ale ani trošičku neměl rád novoty.

Jenže časy se měnily. Jednoho dne přišla na kůr mládež s kytarami, bubínky a moderními písněmi. Zpívali nahlas, rytmicky, a vůbec se neohlíželi na to, že Serafín má rád úplně jiný styl.

„Tohle nejsou žádné chorály,“ bručel duch, když uslyšel první akord. „Kde je úcta k tradici, kde je krása starých melodii?“

A tak začal zlobit. Nejdřív nenápadně – tu povolil strunu na kytáře, tu otočil list not vzhůru nohama. Ale když mládež

DĚTSKÉ OKÉNKO

pokračovala ve svých moderních písních, rozhodl se přitvrdit.

Nástroje se samy rozlaďovaly, noty mizely, zvonečky cinkaly v nejméně vhodné chvíli, a dokonce i varhany občas zahrály tón, který nikdo nestískl. Zvláště spadeno měl Serafín na flétnu, ta byla nejvíc slyšet, a i housle si často zavržaly docela mimo a ošklivě.

Hudebníci byli zoufalí. „Co se to děje?“ ptali se jeden druhého. „Snad nás tady nemá někdo rád a kazí nám hudbu?“

Ostatní obyvatelé kůru, kteří se starali o hudbu a nástroje – Chorínka, Echa i Strunáček – se snažili ze všech sil, domlouvali Serafínovi, ale ten si tvrdohlavě trval na svém. Žádná moderní rumpanálie tu nebude. Staré mocné zbožné zpěvy nebo nic.

Jednoho dne se však na kůr vydala dívka jménem Jaruška, která měla hudbu opravdu ráda – a hlavně měla dobré srdce. A byla také odvážná – kdo hraje na kůru před celým kostelem, ten musí mít pro strach uděláno.

Serafín ji chtěl postrašit a zahučel varhanami, aby ji zahnal, ale Jaruška se nedala. Počkala, až

varhany ztichnou, a tiše řekla:

„Jestli tu někdo je... my nechceme škodit. Jen chceme zpívat. Možná jinak, než se zpívalo dřív, ale pořád z radosti.“ Serafín se objevil jako lehký závan studeného vzduchu. „Hudba má být vznešená,“ zabručel. „A vy tu děláte rámus.“ Jaruška se usmála. „Hudba může být vznešená i veselá. A víte co? Zahrajeme něco společně. Ty staré písně, které máte rád, a pak jednu naši. A třeba zjistíte, že i moderní hudba může být krásná.“

Duch chvíli mlčel. Pak se ozval tichý souhlas. A tak se stalo, že se na kůru rozezněly staré chorály, které měl Serafín tak rád. A když dozněly, mládež zahrála svou píseň – tentokrát jemněji, s úctou, a dokonce s varhanním doprovodem, který starý duch tolik miloval.

A Serafín zjistil, že hudba se nemusí dělit na starou a novou. Že může být krásná, když je hraná srdcem.

Od té doby už nástroje nezlobily, noty se neztrácely a na kůru panoval klid. Serafín se stal tichým ochráncem všech hudebníků – a občas, když se hrála jeho oblíbená píseň, bylo slyšet, jak varhany samy od sebe přidají jeden jemný tón navíc. Ale běda, pokud se mu něco nelíbí! Je to přísný posluchač. Hned se připomene.

A tak když úplně náhodou uslyšíte od Rytmiky nějaký ten falešný tón nebo si varhany samy od sebe zahučí, nebojte se. To jen starý Serafín má možná zrovna špatnou náladu. Je to přece hudebník tělem a nyní i duchem. Tak se na něj nemůžeme zlobit.

Antonín Matyáš

Advent a Vánoce v naší farnosti

V neděli 7. prosince nás tradičně na svůj svátek navštívil svatý Mikuláš, který dětem přinesl drobné dárky. O stejném víkendu se konala také adventní duchovní obnova s biblis-tou P. Angelem Scaranem, který nás pomohl naladit na adventní dobu, jejímž smyslem je uvědomit si, že Bůh po nás touží. Při dětské rorátní mši sv. jsme kostel opět nasvítili do adventní fialové

barvy a poté nás v D-centru čekaly oblíbené palačinky.

V pondělí před Štědrým dnem si pro nás skauti v atriu D-centra připravili stínové divadlo s vánočním příběhem a přítomným rozdali betlémské světlo.

Foto na obálce

Společná modlitba Otčenáš kolem obětního stolu při dětské vánoční mši sv.

Zprávičky dobroučské farnosti

Čtvrtletník
Uzávěrka příštího čísla **10. 5. 2026**
Pro potřebu farnosti vydává
Římskokatolická farnost Dolní Dobrouč,
561 02 Dolní Dobrouč 1,
IČ: 47503092
Bankovní spojení: 125743502/0300

Redakce: Radka Blajdová, P. Pavel
Mistr, Mirek Grygarčík, Jiří Jakubec,
Antonín Matyáš, Zdeňka Špinlerová
Korektury: Magdaléna Bartošová

Foto: Martin Rýznar, Radka Blajdová,
Pavel Mistr

Doporučená cena: **50 Kč**